

Propostes del Consell Assessor de la Gent Gran davant la situació actual

Les conseqüències de la crisi sanitària originada per la Covid-19 estan deixant la seva petjada més greu entre les persones grans i les persones amb un estat de salut fràgil.

La pandèmia està colpejant tota la societat. Després de 2 mesos de confinament, les conseqüències se senten en la situació socioeconòmica i això afectarà les persones de totes les edats i especialment les més vulnerables. Hem de mirar endavant amb valor, solidaritat i previsió per afrontar el futur, aprofitant cada oportunitat per pal·liar els efectes d'aquesta crisi mundial.

El CAGG vol posar de relleu temes que ens preocupen des de fa anys i que hem vingut reivindicant i fent propostes de millora al respecte (5a Convenció Les veus de les persones grans, manifestos, compareixences, etc.) La situació actual ha evidenciat mancances i problemes estructurals que havíem detectat i denunciat, i que ara és encara més urgent abordar.

Tenint en compte que algunes de les temàtiques afecten altres administracions, demanem al Consistori que en faci el trasllat corresponent.

El **“Decàleg d'eixos i propostes de les persones grans davant les crisis de la Covid-19”** que presentem reuneix els punts més crítics que ha expressat i expressa el Consell davant les múltiples crisis i els seus efectes durant i després del confinament:

I. La situació de les residències de persones grans

Les propostes en relació amb aquest punt tan sensible en aquesta crisi es fan prenent en consideració 2 moments claus: d'una banda, les conseqüències de la pandèmia, els fets irreparables que han succeït i la situació que encara avui es viu, i d'altra banda, la necessitat de mirar cap al futur i canviar el sistema d'atenció per millorar la provisió dels serveis.

1. Cal garantir que totes elles disposin en tot moment dels recursos de prevenció i protecció necessaris, i de tests per detectar i monitoritzar l'evolució dels contagis.
2. Dotar de personal suficient, qualificat i reconegut amb drets laborals garantits. Per això caldria equiparar els convenis salarials per garantir les mateixes condicions laborals que les persones que fan el mateix treball a les institucions sanitàries i reben un salari molt més alt. Cal garantir

- estabilitat laboral, jornades racionals i una formació continuada que s'adapti a les necessitats canviants.
3. S'ha d'aprendre de les conseqüències de la crisi de la Covid-19 i canviar, urgentment, els aspectes que calguin del model d'atenció en les residències per adequar-lo a l'atenció de qualitat i centrada en la persona.
 4. Cal dotar la ciutat de Barcelona amb una quantitat de places residencials equiparable, com a mínim, a la mitjana de Catalunya. Publicar el mecanisme d'assignació de places residencials i la informació actualitzada de les llistes d'espera.
 5. Exhaustiu control preventiu de situacions de maltractaments.
 6. Cal reforçar i dotar dels mitjans necessaris l'atenció primària, per no sobresaturar-la, acabar amb les llistes d'espera i atendre les persones en residències així com les que viuen a la seva llar.
 7. La missió de les residències és ser la llar de les persones grans quan necessitem suport. Cal recordar sempre que les residències són eminentment espais per cuidar, no per curar. Tanmateix, cal garantir a les persones residents els mateixos drets que la resta de la ciutadania, i facilitar-los per tant l'accés a l'atenció sanitària. Els valors del respecte, la dignitat i l'estima en el procés de cura han de ser visibles perquè sostenen el sentit de proximitat i humanització de les residències.
 8. Defensem un sistema de residències públiques o sense afany de lucre. No volem un sistema basat en la maximització de beneficis ni en la gestió de grans fons d'inversió. Volem residències que cuidin les persones, tant les residents com les professionals que hi treballen.
 9. Cal auditar el funcionament dels centres residencials, així com establir un servei d'inspecció del compliment de les normatives i de la creació i manteniment dels consells corresponents, que actuï sense previ avís. Efectuar i fer pública una avaluació de l'estat de situació de tots ells, públics i privats, per tal que la ciutadania sàpiga quin és el pla per controlar l'afectació de la pandèmia en aquestes institucions.
 10. Els consells de les residències han de funcionar, com a mecanisme de participació i de control. Mantenen les famílies informades del funcionament i també d'altres recursos del territori i la seva comunitat.

II. Garantir la no discriminació per raó d'edat:

11. Cal que es garanteixin els nostres **drets i llibertats** i es respecti la nostra **dignitat** com a persones.

12. Cal que se'ns escolti i es tingui en compte. **Les persones grans tenim veu i volem expressar-nos i aportar** en aquesta situació com en totes les altres, com aportem i participem sempre a la societat i al nostre entorn. S'està parlant massa sovint de nosaltres sense donar-nos veu, sense preguntar-nos l'opinió, tractant-nos com un grup homogeni d'alta vulnerabilitat sense capacitat d'opinar i decidir.

13. Les persones grans que emmalaltim hem de poder ingressar als hospitals i a les Unitats de Cures Intensives en les mateixes condicions que la resta de ciutadans i ciutadanes.

14. Les persones grans no som un col·lectiu, som persones diverses, tenim dret a que se'ns tracti segons les nostres circumstàncies. No volem ser tractats com a "vells per decret", molts i moltes de nosaltres ens mantenim laboralment actius i intel·lectualment desperts.

Durant la pandèmia es parla de la gent de més de 70 anys com un grup homogeni, i no som totes iguals, cal evitar aquests tractes discriminatoris. També cal recordar que no som un nombre ni hem de ser ateses en funció únicament de dades estadístiques, cada persona afectada pel virus és una vida i una història que suma en aquest món.

15. Hi ha als mitjans de comunicació un reforç de l'edatisme. Es parla d'avis i àvies com si aquesta fos la única condició del nostre grup d'edat. Es diu que cal cuidar-nos pel que la societat ens deu, en comptes de posar el focus en que tenim els mateixos drets i deures que la resta de ciutadans i ciutadanes i per tant hem de rebre l'atenció que ens correspon. Així mateix, els mitjans de comunicació reproduïxen una imatge estigmatitzada de les residències de persones grans, s'ha de fer net i crear una imatge més positiva.

16. L'Oficina per la No Discriminació ha d'actuar davant discriminacions per edatisme, amb especial atenció a la composició interseccional del fet discriminatori (edat, estat de salut, procedència, gènere, classe social, etc.)

III. Previsió per a properes necessitats

Hem d'estar preparats i preparades per a les futures situacions que ens puguem trobar, ja siguin rebrots, que torni a aparèixer el virus d'aquí a uns mesos, o que s'esdevinguin altres escenaris similars.

17. Cal tenir establerts protocols clars d'actuació per a tots els àmbits, i que tothom els conegui i els tingui assumits.

18. Conèixer tots els recursos de què disposem, pel que fa a personal, materials, equips, productors i productores de proximitat de tot allò que es pot necessitar...

19. Avaluar els serveis i recursos que han estat en marxa durant l'emergència sanitària, tant els que ja existien com els que s'han adaptat o s'han creat, i aquells que han funcionat que passin a formar part de la cartera de serveis, o que estiguin preparats per ser activats ràpidament si la situació ho torna a requerir.

20. Preveure recursos de protecció davant qualsevol virus perquè les famílies puguin visitar a les persones grans ingressades en centres sociosanitaris i residències.

21. Disposar de mecanismes àgils de validació, equiparació i actualització de la formació dels i les professionals.

22. Tenir en compta les característiques de la bretxa digital entre les persones grans per facilitar la posada en marxa de dispositius paral·lels, per exemple l'ús del telèfon fix, l'organització de xarxes de veïns a les escales, la sensibilització als comerços i mercats per detectar necessitats de lliurament a domicili.

23. Implementar mesures per abordar operativament la bretxa digital entre les persones grans.

IV. Resoldre les precarietats laborals en l'àmbit de l'atenció social i sanitària i les cures i avançar en un nou model de cures.

24. Revertir la situació de les professionals (majoritàriament dones) que atenen les persones grans han estat fortament precaritzades (salaris baixos, inestabilitat contractual, formació deficitària) i poc reconegudes.

25. Donar **suport a les persones cuidadores**:

- o Garantint recursos de protecció i tests per a cuidadors i cuidadores familiars i no familiars de persones grans i de persones en situació de dependència a les seves llars.
- o Visibilitzant la feina i cobrir les necessitats de les treballadores de la llar que fan tasques de suport i cura de persones grans, sovint dones migrades sense reconeixement laboral ni administratiu o en tràmits d'obtenir-los.

26. El **model de cures** ha de continuar canviant envers el Model d'Atenció Centrada en la Persona.

27. Ampliar els recursos per al desenvolupament urgent de les superilles socials, és una manera de vetllar per un servei d'assistència a domicili (SAD) adequat a les necessitats de les persones grans en relació a les seqüeles que deixarà aquesta crisi. Garantir que es cobreixen totes les necessitats, incloent-ne de noves que hagin pogut sorgir arrel de la situació actual.

28. Cal revertir les mancances que arrossega el **sistema de salut** a causa de les retallades de la crisi del 2008 com ara les sales d'hospitals tancades, la manca de recursos per l'atenció, el personal insuficient, els problemes en la formació continua i en la digitalització del sistema de salut, així també s'ha d'avançar en la coordinació sociosanitària.

V. **Protegir el dret a la salut i a una mort digna:**

29. Garantir, en els centres residencials i en l'atenció domiciliària, els equips de suport per fer acompanyaments de final de vida quan sigui necessari, respectant el document de voluntats anticipades.

30. És urgent revertir les retallades produïdes durant l'any 2012 a la Llei 39/2006 de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència (LAPAD) **per poder agilitzar, fins eliminar, les llistes d'espera** per la valoració i elaboració dels programes d'atenció individual (PIA) i **millorar la dotació de serveis**,

donant prioritat a aquests davant les prestacions econòmiques segons marca la llei.

31. Revertir també les retallades a la sanitat pública, eliminar el copagament farmacèutic per a les persones grans i garantir el control públic dels preus dels medicaments destinats a patologies menors.

32. Reclamar que les diferents administracions s'impliquin en la defensa d'una vacuna universal contra la Covid-19, per assegurar que sigui pública i accessible per a tothom, i evitar que l'afany de lucre en deixi fora les persones més vulnerables.

VI. Donar visibilitat a la diversitat de necessitats de les persones grans més vulnerables davant la pandèmia: persones grans migrades i/o en situació de refugi, amb discapacitat, amb recursos materials i econòmics molt escassos, les que viuen i se senten soles, les que pateixen situacions de discriminació per la seva identitat de gènere o orientació sexual, amb especial atenció a la intersecció d'aquests factors de risc social.

VII. Ara més que mai, recuperar i blindar un sistema públic de pensions i ingressos dignes pel conjunt de la ciutadania:

33. Recuperar i blindar un sistema de pensions que, com el vigent abans de la reforma de l'any 2013, garanteixi el nostre poder adquisitiu per tenir accés a una vida digna.

34. Dignificar les pensions de viudetat, actualment són insuficients per a sostenir la vida material de les persones receptores, majoritàriament dones i amb avançada edat.

35. Garantir recursos econòmics de subsistència a tota la ciutadania, mitjançant una renda mínima garantida que arribi a totes les persones que ho necessiten quan ho necessiten (sense retards que agreugin la situació), evitant que les persones grans tornem a assumir el rol que vam haver de complir durant la crisi del 2008, sostenint les nostres famílies.

VIII. Tenir especial cura dels efectes **psicosocials del confinament** (distància i aïllament), alleugerir el malestar emocional i els efectes negatius en la **salut mental de les persones grans**.

36. En aquest sentit, creiem que el model de cura basat en la proximitat, com en el cas de les superilles socials, és una eina per a generar xarxa social i transformar-se en un recurs davant la situació de confinament.

IX. Pla per **posar en marxa l'activitat dels casals i espais de participació social de les persones grans**, com a espais de xarxa social i de creació de recursos de benestar a la vida quotidiana, i que ajuden a combatre la **soledat no volguda**.

37. S'ha de difondre informació sobre la previsió d'evolució i reobertura dels casals i espais de persones grans, garantint que arribi a tota la ciutadania (no només, per tant, per mitjans telemàtics, sinó a través, per exemple, de les persones voluntàries que contacten amb persones grans soles). Caldria informació també sobre la situació de les persones que hi treballen o hi treballaven, així com de quins serveis s'estan oferint i s'oferiran.

Apostem per reobrir-los en les condicions que garanteixin la seguretat i la salut, i garantir també serveis telemàtics i el manteniment del contacte amb les persones usuàries mentre la obertura no sigui possible.

38. Durant les fases de desconfinament amb distanciament físic, les persones grans faran un ús intensiu de l'espai públic, especialment mentre els casals estiguin tancats. Per tant s'ha de millorar el mobiliari urbà, especialment els bancs, que en molts casos són insuficients per mantenir la distància recomanada. També s'hauran de reforçar la detecció i ajut per a casos de desorientació que pugin presentar-se.

X. **Reconeixem el valor del voluntariat, les iniciatives comunitàries i la feina dels serveis essencials**, especialment en l'àmbit social i de salut, les cures i l'atenció residencial i domiciliària a persones grans. Seguiran sent dispositius cabdals en les fases de transició en la construcció d'una nova "normalitat".

39. Cal vetllar per a què totes les entitats, també les petites, tinguin la possibilitat d'optar als recursos públics (suports, ajuts i subvencions per a fer projectes) per garantir la seva subsistència, perquè hi ha el perill que només hi accedeixin les entitats més grans i amb major capacitat de desenvolupar projectes.